

**Epicedia Illustribus Umbris Praeclarissimi, & virtute nobilissimi Iuvenis Dn.
Johannis Alberti Cothmanni, LL. Studiosi solertissimi, Eminentissimi Viri Dn.
Johannis Cothmanni, Icti ... 7. Cal. Iun. Rostoch[i] in ipso aetatis ...**

Rostochi[i]: Richelius, 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770477925>

Druck Freier Zugang

Epicedia

Illustribus Umbris

Praclarissimi, & virtute nobilissimi

JUVENIS

DN. JOHANNIS ALBERTI
COTHMANNI,

LL. Studiosi solertissimi,

Eminentissimi Viri

DN. JOHANNIS COTHMANNI,

Jcti, Comit. Palat. Consil. Provin. & Cancellarii

Meckelb. magnifici, filii primogeniti, magni patriæ,
familix & Academiæ ornamenti,

7. Cal. Jun. Rostochlin ipso ætatis, studiorumq; A-
cademicorum flore placidissimâ & beatissimâ morte defuncti, & Non-
Jun. Gustavo I debitâ magnis virtutibus, & præclaris Majorum
meritis, solemmitate, in templo Cathedrali
terre reddendi.

Confecrata

à

Professoribus, Doctoribus

& Amicis in Acad. Rostoch.

☞ : ☞

ROSTOCHI

Typis Johannis Richelii, Senat, Typogr. An. 1650.

50
Siquid in optatis votis tacitisq; fuisset,
Optassem, in patriæ, vixisses, commoda, longè,
Ast quia displicuit cæli terræq; Monarchæ,
Ipfius ergo Dei, lex fit, laudanda voluntas.

*Condolentia contestanda & amoris in piè defunctum,
optima quæq; de se si vixisset promittentem in-
dicium hæc inter occupationes adjicere voluit*

Johannes Cothman, S.S.Th. D. & P.
ac Facult. Senior & h. t. Acad. Rector.

Obvia mors oculis juvenumq; senumq; perenne
Esse nihil mundo, cuncta caduca, probat.
Et tamen ô Stulti! terris adscripta propago
Nil nisi vana crepas, nil nisi stulta facis.
Felices animæ Coelorum sede receptæ!
Hoc unum quærit Spiritualis homo.

Condol. scrib.

Hermannus Schuckman /

Theol. D. & Prof. P.

Vix gemini series paulatim transijt anni,
Cothmannus Rosei peteret cum regna Lycæi,
Nec mora. Florentis cursam mors impedit ævi,
Nec patitur doctis intendere pectora chartis,
O Felix! variis mundi subducte periclis,
Et portum jam nocte poli, securaq; regna!
Hic requies æterna viget, nec lubrica regnum

Sors

Sors tenet; hinc soli mens confociata Jehovah
Angelicos inter degit lætissima cætus.

Testand. deb. condol.

Casparus Mauritius, SS. Theol. D.

& P. P. atq; Eccles.

TE virtute solo, celo pietate probasti
Mi COTHMANNE, poli nunc Amaranton habes.

Ex mundi pelago, tot tempestatibus acto

Fatali & celeri flamine tuta subis

In portum ducende cliens! procul horrida pompa!

Quod jacet: hoc tumulus: Cætera CHRISTUS habet.

Quin & quod jacet, hoc, CHRISTO mandante, resurget:

Buccina mirandum cum resonabit epos.

Tu mo' id, Sancte Senex, cui, terris cognita virtus.

Atq; Heneti, per te, Principis auctus honos

Innumeratq; aliæ laudes, jam sidera pandunt:

Quæ tamen, ut serò det tibi IHOVA, precor!

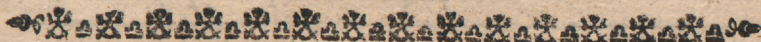
Πρωτότοκος (DOMINI jure esse) sine murmure redde:

En DOMINI esse, mihi qui primus & unus erat.

*Quod honori & amori erga p. defunctum præclaræ in-
dolis & eruditionis Juvenem Magnifici Patris Ma-
gnificam sobolem, dilectissimum meum, per bien-
nium, Commensalem debui, in communi luctu,
obrigescente fermè venâ, adumbrare volui*

Augustus Varenius S S. Theol.

& Phil. D. Hebraic. Prof.

AMplexibus parentum,
Oculisq; acerba Parca,

Matu-

Maturiore fato
Cum furripit repente,
Chariffimos, & ipsis
Oculis magis suaves
Natos, Speiq; Summæ;
Dolere, Condolere.,
Pietas jubet; Repente.,
Amplexibus parentis,
Multum inclyti Cothmanni,
Oculisq; acerba Parca.,
Maturiore fato
Oculis magis suavem
Natum, speiq; summæ
Quia sustulit; dolere.
Et condolere par est,
Tristem Ergo Musa lessum.
Meditare, Condolensq;
Multum inclyto Cothmanno
Digna exhibeto metra.;
Longam precare vitam
Mæstissimo parenti,
Placidam precare vitâ
Functo tuo quietem
Alumno, & æviternam
Cæli incolæ Salutem.

Debitæ Condolentiæ Contestanda causa.

L. m. scripsi

Joachimus Stockman, Med. D. & Prof.

Reip. Rostoch. patriæ physicus.

Dn. Cancellarius, pater.

Heu mihi, quod tumulum tibi do carissime fili,
Etiamq; perficio non facienda Senex.

Tu

*Is mihi debueras tumulum dare justaq; patri
Ac ea nunc misero me tribuente capis.
Sed satis est vanas sic effudisse querelas
Est mihi quod luctum mitiget usq; gravem.
Scilicet hæc veteri stant fat a ita condita lege:
Optima prima cadunt: pessima salva manent.*

Condol. testandæ ergo
Eberhardus Reichman/ D.

EPITAPHIUM.

Conditur hoc tumulo Juvenis, sic conditur urna
Cothmanno; Magno de Genitore, satus.
Qvi pietatis amans discebat gnaviter artes
Et bene Castaliis ora rigabat aqvis.
Qviq; Deo poterat charisq; Parentibus olim
Servire & patriæ commoda ferre suæ.
Hunc Juvenis volucrum casum deplangite Musæ
Ingenii, genii, judicii; pi.
Sed bene mutavit sortem, nunc vivit in axe:
Christus ei vitæ est, mors fera dulce lucrum.
Astra tenet non spe, sed re, faciemq; Jehovah
Aspicit. Ergo dolor desinat & lachrymæ.

Condolens posuit
Adolph Fridericus von Hagen/ D.

Hac Cothmannus, humo post fata suprema quiescit
Matris delictum, gloria magna Patris.
Vigesimum vitæ vix dum compleverat annum.
Cum rapuit rabida vis violenta necis.
Nemo bonis animi fidat neq; viribus ullis:
Cuncta sub imperium mors trahit atra suum.

Condolentæ testandæ e. l. m. q. posuit
Johannes Bacmeisterus, Med. D.
Ad

Ad Magnificum & Amplissimum Dn. Parentem.

Exploraturus fidi præcordia Patris
Offerri Natum iussit DEUS; Unica proles
Excindenda manu patriâ: Res ardua factu,
Sed laudabilior gessit Constantia palmam.
Magnificum Patriæ Columnen Corthmannæ, JEHOVA.
Explorat quid nunc valeat, quid ferre recuset
Pectus, dum Natum vernantem flore juventæ
Surripit, ac subito spem mellis demetit amplam.
Vir pietate Gravis, meritis Clarissime, victrix
Hanc genio vincat forti Constantia cladem.
Spiritus ille sacer Paraclæti munere gaudens;
(Cujus nunc resonant laudes sancta atria) luctum
Leniat, & solido pectus solamine firmet.

Condol. ser.

Johannes Corfinius, Th. L.,
Past. Mar. & P. P.

COTHMANNE ô patriæ spes magna tuique Parentis,
Heu, quàm præpropere funere mersus obis!
Heu, quàm te reducem frustra speravit uterque.
Post exantlatum grande aliquando Sophos.
Scilicet in tales te jam formaverat usus,
Pregnantemque catâ foverat arte tholum.
Rostochiumque suas cupiens erat addere partes,
Et colophone tuum dite replere caput.
Mors invidit edax, gressusque morata potentes
Fussit adire solum corpore, corde polum.
Quid verò mortem incuso? nihil obsuit ictu,
Quin dedit æternos, astra fruenda, dies.
Nil vixisse diu refert, nec vivitur annis.
Jam vitæ metam, qui bene vixit, habet.
Hæc cui contingit, cujus post funera virtus
Vivit, eum non mors, sed nova vita tenet.

Andreas Tscherningius, P. P.

Ad Mœstissimum Defuncti Parentem.

Magne Vir, Astrææ columen, Ducis incluta nostri
Gloria, spes rerum maxima, stirpis Honos,
Adspice, quanta cohors, factis velut agmine, cerret
Flebilibus Nati plangere fata modis.
Inter eos pietas, submissio pectoris, & quod
Mente sedet memori, me simul esse jubet.
Qui fuit infelix raptâ mihi Conjuge Majus,
Est simul infelix hoc moriente tibi.
Omnia nunc florent, vitam novus induit orbis,
Natus at in vivis defuit esse tuus.
JAN-ALBERTIADES, quo non florentior alter
Palladis & Sophies, Eunomiesq; Tyro.
Fronti modestus pectore candidus, ore venustus,
Virtutis gnarus, nec pietatis egens.
Varniadum specimen, Clarii gregis ornamentum,
Spes tua, spes senii, spes patriiq; soli.
Talis erat Natus, Roseis quem nuper Athenis
Funere præpropere meruit acerba lues.
Quid non varioli possunt? succidere florem
Primævum satagunt, decrepitisq; favent.
Flosculus ut primo visus florescere mane
Ante cadit medium præripiturq; diem.
Sic cadit hic primis Juvenis pulcerrimus annis,
Sic ubi jam cœpit floridus esse, perit.
Quid tibi nunc animi, **VIR** Consultissime, Nati
Funera dilecti dum peracerba doles?
Præ mœrore tibi vix constas ipse, sat amplus
Nomine quantumvis sis animoq; potens.
Omnia perturbat casus, dolor omnia frangit,
Quæ te multa tenent ardua, cuncta jacent.
Quid facias? mœrore velis desistere; surgunt
Sic humana, brevi tempore visa cadunt.
Hanc rerum nosti seriem: sis ergò quietus,
Commenda Domino Teq; tuamq; vicem.

Alle

Ille quod imposuit, fer onus; sibi quisq; fere ndum
Accipit à Domino, qui moderatur, onus.
At magnum, dices, onus est sic funere mersum
Cernere, sic Nati tradere corpus humo.
Fer patienter onus: magnum Patientia robur
Non nisi cordatos afficit una viros.
Cætera sint Domini, qui te soletur, & ipse
Pectoris afflicti sit medicina tui.

EPITAPHIUM.

JAN. ALBERT. COTHMAN jacet hac sub mole sepultus,
Magnifici Patris gloria, spesq; sui.
Bis denos vix dum celeres compleverat annos,
Cum Lachesis Juveni stamina rupit atrox:
Ille tamen meliore sui post funera Parte
Vixit: nam Virtus morte perire nequit.
Hunc qui fortè locum transis ô amice Viator,
Da cineri sletus gratia aliment a pio.

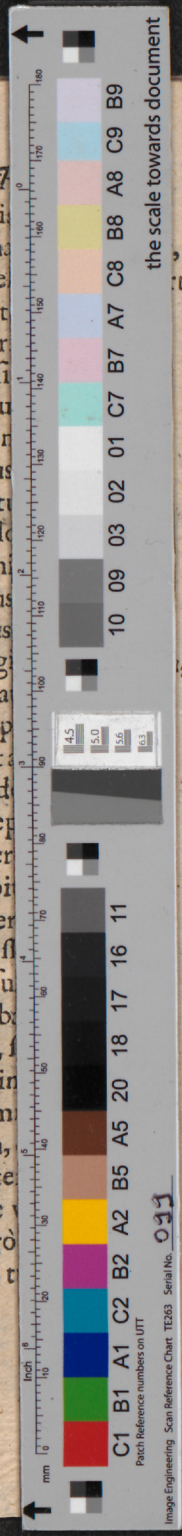
Debitæ condolentiæ testandæ, E. posuit

M. Ulricus Amsel,

Ad Mœstissimum Defuncti T

Magne Vir, Astrææ columen, Ducis
 Gloria, spes rerum maxima
 Adspice, qvanta cohors, factio ve
 Flebilibus Nati plangere fat
 Inter eos pietas, submissio pector
 Mente sedet memori, me si
Qui fuit infelix raptâ mihi Conju
 Est simul infelix hoc morien
 Omnia nunc florent, vitam novus
 Natus at in vivis desit esse tu
JAN-ALBERTI ADES, qvo non flo
 Palladis & Sophies, Eunomi
 Fronti modestus pectore candidus
 Virtutis gnarus, nec pietatis
 Varniadum specimen, Clarii gregi
 Spes tua, spes senii, spes pa
 Talis erat Natus, Roseis quem nup
 Funere præpropere merfit
Quid non varioli possunt? succid
 Primævum satagunt, decrep
 Flosculus ut primo visus florescer
 Ante cadit medium præripit
 Sic cadit hic primis Juvenis pulcer
 Sic ubi jam cœpit floridus est
Quid tibi nunc animi, VIR Consu
 Funera dilecti dum peracerb
 Præ mœrore tibi vix constas ipse,
 Nomine qvantumvis sis anir
 Omnia perturbat casus, dolor om
 Qvæ te multa tenent ardua,
Quid facias? mœrore velis desiste
 Sic humana, brevi tempore v
 Hanc rerum nosti seriem: sis ergo
 Commenda Domino Teq; t

Alle